

Posudek na diplomovou práci
Terezy Částkové
The Absence of Nuclear Family and its Consequences
in the Work of John Irving

Diplomová práce Terezy Částkové se při rozboru části Irvingova díla soustřeďuje na motiv jednoho z nejmarkantnějších sociologických jevů moderní americké společnosti – rostoucí absence nukleární rodiny, a na to, co z tohoto jevu vyplývá. Domnívám se, že v této souvislosti by bylo vcelku pochopitelné, kdyby diplomantka podlehla tendenci zkoumat zvolená díla s převažujícím důrazem na jejich mimoliterární aspekty. I když se však názvy jednotlivých kapitol/podkapitol zdají implikovat právě tuto tendenci, vlastní text práce přesvědčuje o tom, že si autorka neustále připomínala potřebu mnohostranného pohledu, a že nikterak mechanicky nevychází z těch či oněch (sociologických, psychologických, atd.) teorií, ale že přednostně vychází z konkrétního textu Irvingových próz jako takových. Přestože, jak Tereza Částková uvádí v úvodu práce, nechce se, zřejmě ve snaze ve snaze vyhnout se další možné jednostrannosti mimoliterárního pohledu na zkoumaná díla, zabývat pátráním po přímé souvislosti mezi osobním životem Irvinga a jeho fiktivních postav, domnívám se, že jisté přímé či nepřímé autobiografické prvky a inspirace jeho díla existují. Možná, že by proto bylo prospěšné, kdyby se v biografické části práce diplomantka neomezila na pouhé suché, nekomentované konstatování Irvingových životopisných údajů, ale naopak se alespoň pokusila (byť zřejmě jen v hypotetické rovině) o vyjádření o přítomnosti/nepřítomnosti vztahů mezi autorskou životní realitou a kvazirealitou imaginárních postav analyzovaných Irvingových románů.

Práce Terezy Částkové průběžně prokazuje její schopnost zahrnout do svých úvah široké spektrum literárních i mimoliterárních jevů, a velmi dobře rozvinutou schopnost vlastního analytického i interpretačního přístupu ke zkoumané materii. Nicméně, rubem této přednosti je skutečnost, že vychází z poměrně omezeného rozsahu použité sekundární literatury o díle Johna Irvinga, a u některých položek uvedených v závěrečné bibliografii se vzhledem k jejich žánru, omezenému rozsahu, a někdy i zdroji, je obtížné vyhnout se jisté rezervovanosti.

Spíše ke kladům práce patří její styl, s poměrně zanedbatelným množstvím chyb a překlepů.

Doporučuji práci přijmout k obhajobě a ohodnotit ji známkou *výborně-velmi dobře*.

V Praze, 27.5.2009